

FINANCIJE U BOŽJEM KRALJEVSTVU I

Alan Vincent



FINANCIJE U BOŽJEM KRALJEVSTVU I

Alan Vincent

Približno procijenjeno vrijeme za čitanje: 25 minuta

Sažetak: Ova poruka je prvi dio serije o financijama u Božjem kraljevstvu koja ohrabruje vjernike da iskorače u vjeri i daju desetinu kako bi Bog mogao izliti svoje blagoslove. Alan Vincent daje temeljno učenje o biblijskom prosperitetu (blagostanju), pokazujući kako je davanje desetine zapravo započelo sa Abrahamom, kao dobrovoljan izraz vjere, radosti i zahvalnosti, išlo preko Mojsijevog zakona gdje je davanje desetine postalo ropstvo zakona i legalizma i došlo do davanja radosna srca u Novom zavjetu.

Biblijski stihovi: Postanak 14:18-24; Postanak 28:10-22; Psalam 110; Matej 5:17-20; 2. Korinćanima 9:8; Hebrejima 7.

FINANCIJE U BOŽJEM KRALJEVSTVU

1. dio

Alan Vincent

Želim vas poučavati o blagoslovu financija u Božjem kraljevstvu. Prije svega želim reći da govorim o 30 godina neobičnog iskustva i započeo sam ovo primjenjivati kada sam bio kršćanin 6 tjedana. Nisam bio poučavan u crkvi, učio me Bog kroz svoju Riječ. Bilo je nekoliko razdoblja kušnji. Gledajući unatrag na 30 godina života sa Gospodom, imao sam dva teška razdoblja kušnji. Sa svakom stvari koja dolazi kroz vjeru, vjera mora biti prokušana. Vjera nije iskušana dok ne prođe kroz vatru. Kada prođe kroz vatru, izlazi, Biblija kaže, dragocjenija od zlata. Učim vas načela koja i ja sam primjenjujem i svaku crkvu koju vodim molim da radi to isto. Vidio sam da to djeluje u Indiji, gdje su ljudi nevjerojatno siromašni. Zamislite živjeti cijelu godinu sa oko tristo eura. Možete li zamisliti tako živjeti? Išao sam u sela u Indiji gdje ljudi žive pokriveni samo sa nešto krpa i Bog mi je rekao:

«Nauči ih kako da daju desetinu.»

Odgovorio sam: «Bože, to je prebolno. Kako mogu očekivati od njih da daju od svoga malo?»

Bog mi je rekao: «Ako ih poučiš, to će osloboditi blagostanje.»

Svojim sam očima vidio kako se gospodarstvo tih sela mijenja. Blagostanje je relativan pojam. Postoji dobra biblijska definicija na koju ćemo se danas često osvrnati. Pogledajmo sada u 2. Korinćanima, 9. poglavlje. Ako želite znati što je blagostanje (uspjeh), evo biblijske definicije u 8. stihu:

A Bog može tako obilato izliti na vas svaku vrstu milosti,

Blagostanje je rezultat Božje milosti. Nitko od nas nema pravo na to; to je samo Božja dobrota koja nam je dana bez da smo je zaslužili.

A Bog može tako obilato izliti na vas svaku vrstu milosti, da mognete imati uvijek i u svemu sasvim dovoljno svega.

Drugim riječima, blagostanje znači uvijek imati dovoljno, dovoljno za sve vaše zakonite potrebe, ne za zadovoljenje vaše pohlepe, nego za ispunjenje vaših potreba. Tako nikada niste zabrinuti za materijalne stvari. To je blagostanje: imate dovoljno za svoje vlastite potrebe i, isto tako, imate uvijek izobilje za svako dobro djelo. To je biblijsko blagostanje. Glavna svrha biblijskog prosperiteta je da ne budete zabrinuti za svoj vlastiti život, ali glavni je razlog uvijek imati dovoljno da možete dati za svaku potrebu. Zato se to toliko razlikuje od svjetovnog blagostanja. Motivacija je u potpunosti različita. Uzet ćemo ovu temu i temeljito je obraditi. Dopustite mi da vam postavim pitanje: Koliko vas bi željelo živjeti u blagostanju? Ja čeznem za blagostanjem, biblijskim blagostanjem. Jednom sam rekao na sastanku u Americi: «Da imam deset milijuna dolara, točno znam što bih s njima učinio. Ne bih čak ni dio toga dao za novo odijelo.» To je bila jedna od onih budalastih izjava koje date na sastanku. Ishod te izjave je bio takav da mi je novac bio jednostavno postat za

službu, ali dvoje ljudi je inzistiralo da mi kupe novo odijelo. Rekao sam: «Ne treba mi.» Oni su odgovorili:

«Znamo. Ti uvijek daš sav svoj novac. Stoga ćemo te prisiliti da uzmeš novo odijelo.»

Blagostanje je dobra stvar ako imamo ispravan stav prema tome. Zato ću početi od samog početka. Poučavat ću o desetini i prilozima za koje ćemo vidjeti da su Božji put ka blagostanju. Otvorimo 14. poglavlje Postanka. Započet ćemo tamo gdje Biblija započinje. Započet ćemo sa Abrahamom. Dok budete proučavati stihove, postajat ćete sve više i više zadivljeni vidjevši koliko toga započinje sa Abrahamom. Jeste li zapazili to? Izgleda da sve započinje sa Abrahamom. Rečeno nam je u Novom zavjetu da je nazvan ocem svih koji vjeruju. Ako imate vjeru poput Abrahama, tada ste istinsko Abrahamovo dijete. U Postanku 14 od 18. do 24. stiha nalazimo priču o Abrahamovom susretu sa tim misterioznim Melkisedekom. Očigledno nemam vremena ulaziti u sve što nam je o Melkisedeku objašnjeno u Novom zavjetu, od 5. poglavlja Hebrejima nadalje. To je jedna od glavnih tema te predivne poslanice. On je novi svećenik novoga svećenstva, a to novo svećenstvo je svećenstvo vjernika. Abraham susreće Melkisedeka, on mu se pokazuje i u tih nekoliko stihova, prvo što Melkisedek čini je da Abrahamu daje kruh i vino. Drugim riječima, on sklapa s njim savez u skladu sa Novim zavjetom. Iako to dolazi prije Mojsija, savez je novi savez. Kada to uvidite, počinite shvaćati da je Mojsijev zakon privremeno odstupanje od trajnog Božjeg saveza. Vječni savez kojeg je Bog sklopio sa čovjekom započeo je sa Abrahamom, a potvrđen je u Kristu. Iako se priče o Abrahamu pojavljuju u početnim dijelovima Biblije, na početku onoga što zovemo Stari zavjet, Božje postupanje sa Abrahamom nije bilo po starom savezu, nego po novom savezu. Nemojte načiniti grešku misleći: «To je stari savez, to nema nikakve veze s nama.» Sve što se tiče Abrahama ima puno veze s nama. Zapravo nam je rečeno u poslanici Galaćanima da smo sinovi Abrahamovi po vjeri. Mi smo potomstvo koje baštini sva obećanja. Još jedna stvar koju je Bog obećao Abrahamu jest da će baštiniti cijeli svijet. Haleluja! Obećano Abrahamu i svim njegovim potomcima. Vidimo da Abraham susreće Melkisedeka, prima kruh i vino, te na kraju 20. stiha, Abraham daje Melkisedeku desetinu svega. Dakle, tu započinje davanje desetine. Ne započinje sa Mojsijem, započinje sa Abrahamom. Naznačit ću neke odlike desetine koju je Abraham dao Melkisedeku. Zna li tko je Melkisedek? Tko je on? Princ mira, princ Salema, princ pravednosti. Ja samo citiram Bibliju. To je sve iz poslanice Hebrejima. On je bez oca i majke, bez početka i svršetka života, on ima vječno svećenstvo zbog snage vječnoga života i sličan je Sinu Božjemu. O kome govorimo? To je Isus. Jednom sam to rekao svojoj malenoj sedmogodišnjoj kćerki:

«Rachel, reci mi tko je to.» Samo sam joj pročitao Hebrejima 7.

Rekla je: «To je Isus.»

Rekao sam joj: «Znaš više od mnogih teoloških profesora.»

To zovemo teofanija (javljanje Boga ljudima), pojavljivanje Sina Božjeg u ljudskom obličju prije nego je došao u Marijinu utrobu. To se dogodilo mnogo puta u Starom zavjetu. Želim da vidite da Abraham odgovara Isusu. On je bio veliki svećenik Melkisedekovog svećenstva puno prije nego ga je Marija rodila.

Isus je rekao:

«... Abraham je treptio od radosti u želji da vidi moj Dan.»

Ljudi su rekli:

«Nije ti ni pedeset godina, a vidio si Abrahama!»

Isus im odvrati:

«... prije nego je Abraham bio, Ja Jesam.» (Ivan 8:56-58)

To je Isus rekao. Koristi naziv vječnoga božanstva. A što oni učine? Uzmü kamenje da Ga kamenuju, jer je bio ili Bog ili bogohulnik. Jedno ili drugo. Isus je ili Bog ili bogohulnik. A što mu je Abraham učinio, dao Mu je desetinu svega. Želim vam dati 6 elemenata tog davanje desetine.

1. Bilo je dobrovoljno. Nije bio prisiljen učini to, odabrao je to učiniti.

2. Bio je to odgovor radosti i zahvalnosti. Bio je toliko zahvalan za taj veliki blagoslov Melkisedekovog svećenstva. Zašto? Što se upravo dogodilo? Abraham i njegova savezna obitelj su upravo pobili četiri kralja i morate vidjeti da je Melkisedekovo svećenstvo ratničko svećenstvo koje ratuje u nebeskom području da da pobjedu Božjem narodu. Pročitajte 110. psalam i znat ćete o čemu govorim. Abraham je upravo vidio veliku pobjedu. Ali tko mu je dao veliku pobjedu? Melkisedek. Možete li vidjeti to? Kada počnete uviđati da imate moćno, veliko svećenstvo koje se bori za vas, vidjet ćete da vam daje veliku pobjedu. Možete li vidjeti zašto je Abraham bio uzbuđen? Upravo je vidio tu veliku pobjedu koju mu je donio moćni Melkisedek. Stoga mu iz zahvalnosti on daje desetinu svega.

3. To je došlo od vjere. Nije došlo od Zakona, nego od vjere.

4. Očekivao je da bude učinjen bogatim. Pogledajte 23. stih. Rekao je:

... da neću uzeti ni končića, ni remena od obuće, niti išta što je tvoje, da ne kažeš: na meni se Abram obogatio.

Kada je Abraham počeo davati desetinu, on nije očekivao da osiromaši, očekivao je blagostanje. To je vjera koja ovo čini radošću. Je li Abraham bio razočaran? Je li postao siromašan ili bogat?

5. Odbio je kompromis sa kraljem Sodome. Postoje ljudi koji žele da ih Bog učini bogatima. S jedne strane oni žele Božji blagoslov, ali su s druge strane spremni dozvoliti savez sa kraljem Sodome, što je prijava korumpiranost ovoga svijeta. Na primjer: vlasnik tiskare. On želi da Bog blagoslovi tiskaru, ali on isto tako tiska prijave slike za kralja Sodome. Govori: «Bože, blagoslovi moj posao.» Kako Bog može blagosloviti posao dok ima nekakvu vezu sa kraljem Sodome? Ako želite da Bog blagoslovi vaš posao, morate u potpunosti raskinuti svaku vezu sa kraljem Sodome, morate ostaviti sve standarde izopačenosti svijeta i reći: «Dokazat ću da je Bog i samo Bog taj koji me čini bogatim.» Mora biti jasan rez između vas i kralja Sodome i tada se može vidjeti da je Bog taj koji vas čini uspješnim.

6. To je od novog saveza i po Melkisedekovom je redu. Vidimo da je Abraham uveo davanje desetine Novoga zavjeta prije nego je Mojsije ikad to učinio zakonom.

Idemo dalje do 28. poglavlja Postanka gdje se davanje desetine drugi put pojavljuje. Vezano je uz Jakova. Možete pročitati tu priču između 10. i 22. stiha. Jakov je pobjegao iz svoga doma, brat Ezav ga pokušava ubiti, lagao je ocu Izaku. Izbjeglica

je, u bijegu od sigurne smrti. Ponašao se vrlo pokvareno. Dolazi u Betel, legne na zemlju i stavi kamen pod glavu kao jastuk. Taj gadni i iskvareni čovjek ima samo jednu otkupljujuću osobinu. U središtu njegove iskvarene naravi je srce koje se ispruža ka Bogu. I što Bog čini? Pojavljuje se nad njim, sa velikim štapom u ruci:

«Ti užasna, gadna, mala stvari! Bolje bi ti bilo da se popraviš ili ću te istući i poslati dolje u pakao!»

Bog se uopće nije tako ponio! To nam pokazuje Božju nevjerojatnu milost. On ugleda skale pored svoje glave koje vode pravo u nebesa. Anđeli se penju i spuštaju. Tu je Jakov ispružen na leđima i tu su Božje skale koje se spuštaju upravo do mjesta na kojem je on. Mislim da ovo predivno oslikava Božju milost. Nije čak ni pet metara od zemlje, što bi značilo da bi trebao skočiti prvi korak i nakon toga mogao bi se popeti do neba. Uopće nije tako! Skale stoje upravo pored čovjekove glave koji leži na leđima! To su skale Božje opraštajuće milosti! Možete se početi penjati do neba i Bog će providjeti svaki korak do neba. Jakov je očigledno znao za davanje desetine svoga djeda, Izak je to spomenuo, tako da znamo da je i on znao za to učenje, ali zanimljivo je da Jakov to nije prakticirao. Zašto? Očigledno zbog straha. Kada imate vrlo lošu sliku o sebi, kada ste vrlo nesigurni, skloni ste skupljati stvari zbog svoje nesigurnosti. Ne radi se toliko o pohlepi, nego o nesigurnosti zbog koje mnogi ljudi skupljaju materijalne stvari. Takvi ljudi se boje dati novac, jer misle:

«Ako dam, kako ću izgurati?» Oni znaju učenje, mogu čak i vidjeti blagoslove u životima drugih ljudi, ali sami ne mogu smoći hrabrosti da iskorače u to.

«Moram početi davati svoj novac? Moj novac je moja sigurnost, osjećam se prestrašeno i nesigurno. Ja samo stavljam novac u banku. Moj novac je moja sigurnost! Molim te, Gospode, to je moja sigurnost!» A Gospod kaže:

«Hajde, Jakove, pokušaj.»

I Jakov dolazi do hrabrosti i nije poput Abrahama, čovjeka vjere, on je Jakov, čovjek straha koji zna učenje, ali ne može to učiniti, misleći da ni sada nema dovoljno. Ako bi dao barem deseti dio, kako bi se uopće snašao? Ali on vidi tu nevjerojatnu viziju Božje milosti i misli:

«Možda ću pokušati! Možda ću iskoračiti. Dati cijelu desetinu? Ne, ne, ne usuđujem se!»

A Bog kaže: «Hajde, Jakove, pokušaj.»

Pogledajte što kaže u svojoj molitvi, vidite koliko je to uslovljeno. 20. stih.

Tada učini zavjet: «Ako Bog ostane sa mnom i usčuva me na ovom putu kojim idem, dade mi kruha da jedem i odijela da se oblačim, te se zdravo vratim kući svoga oca, Jahve će biti moj Bog. A ovaj kamen koji sam uspravio kao stup, bit će kuća Božja. A od svega što mi budeš davao, za Te ću odlagati desetinu.»

I tu je Bog poput oca koji voli: «Hajde, Jakove, crviću, iskorači, iskorači, (Jakov je poput malog djeteta koje pokušava učiniti prve korake), dođi tati! Eto, uspio si!»

Otac uživa da uvede Jakova u taj blagoslov. Dok ovo čitate (slušate) možda niste u Abrahamovoj vjeri, nego u Jakovljevom strahu, ali Bog ipak želi da iskoračite, jer samo ako iskoračite i počnete Mu vjerovati, to oslobađa Boga da izlije svoj blagoslov na vaš život. Znat ćete tko je Bog, da vas Bog voli i da je Božje srce da vas blagoslovi. Ali ako želite osloboditi Božji blagoslov, Božji blagoslov dolazi kroz vrata davanja desetine. On pokušava izvući tog prestrašenog slugu. Jakov je smogao hrabrosti da iskorači. Što je Bog učinio? Blagoslovio ga je. Je li Jakov postao siromašan? Postao je bogat. Haleluja!

Želim nastaviti sa davanjem desetine pod Mojsijem. Možete li vidjeti kako je započelo davanje desetine? Bila je to oslobađajuća stvar. Ne možete imati vjeru i strah istovremeno. Strah uništava vjeru i vjera uništava strah i vi ćete morati napraviti odabir. Hoću li živjeti po strahu ili ću živjeti po vjeri. Ako sada napravite prve hrabre korake poput Jakova govoreći:

«Nikada prije to nisam učinio, ali ću početi živjeti po vjeri i iskazat ću svoju vjeru odlukom da dajem Bogu desetinu svega.»

Dopustite da sada kažem da je davanje desetine za vas, to je blagoslov za vas. Bogu ne treba vaš novac, On se može snaći savršeno dobro bez vas. Neka vam to bude jasno. To je za vašu dobrobit, to je zbog vas, da vas Bog nauči da dajete, zbog onog što će to osloboditi u vašem životu. Sam Bog je veliki davatelj i ako želite postati poput Boga, morate postati davatelj poput Boga. Ako počnete iskoračavati u vjeri i počnete iskazivati svoju vjeru na praktičan, materijalan način, ako to činite, vjera će rasti i strah će biti uništen. Haleluja!

Idemo na davanje desetine pod Mojsijem. Pod Mojsijem, dobrovoljnost, ljubav, radost i vjera izašle su iz cijelog sustava. Pod Mojsijem se zakonski zahtijevalo da morate davati. Piše u Hebrejima 7:5 da je levitskim svećenicima bilo naređeno da uzimaju desetinu od svih ljudi. Melkisedek to nikada ne čini. On vas nikada ne prisiljava na davanje desetine, on vas uči da dajete desetinu, on vas ohrabruje da dajete desetinu, čezne da dajete desetinu, ali vas nikada ne prisiljava. Jer ako odgovorite dobrovoljno, iz vjere, radosti i zahvalnosti, tada Abrahamovi blagoslovi postaju vaši blagoslovi. Pod Melkisedekom niste prisiljeni to činiti, iako, kao što ćete kasnije vidjeti, trpit ćete gubitak ako to ne činite. Pod Mojsijem to je postalo zakon, bili ste primorani davati desetinu. To je postalo pitanje zakona i ropstva, umjesto slobode i radosti. Bilo je to poput poreza na dohodak. Tko uživa u plaćanju poreza na dohodak?

«Haleluja! Tako se radujem platiti svoj porez na dohodak!»

Nikada nisam sreo nekog takvog. Budući da zakon od vas zahtijeva da platite svoj porez na dohodak, ljudi neprestano izmišljaju nove načine da zaobiđu zakon. Tada zakon smišlja nove načine da platite porez. Pravila postaju sve više i više komplicirana, jer ljudi postaju sve pametniji i pametniji u izbjegavanju poreza. Upravo se to dogodilo sa davanjem desetine pod Zakonom. Pravila su bila sve više i više zamršena, a ljudi su iznalazili nove različite načine da izbjegnu plaćanje desetine. To je povijesna činjenica da su postojali književnici i doktori rabinskog zakona kojima su specijalnost bili zakoni o desetini. Ako ste ih išli posjetiti, došli biste gospodinu Grubensteinu (ime samo za primjer) i rekli biste:

«Recite mi kako mogu platiti manje desetine.»

On bi pogledao u zakon i rekao:

«Pa, ovdje možete sačuvati sto eura.»

Tako biste imali savjetnike za davanje desetine. Oni bi vas savjetovali kako da minimalizirati račun desetine i, naravno, uzeli bi za to dobru proviziju. Ono što vidimo prirodno u svijetu je isto što vidimo u religioznom svijetu. To nije toliko u Pismu, već u pisanim zakonima Židova. Dakle, što je Zakon učinio? Pokazao je nesposobnost Zakona da proizvede istinsko davanje. Nije mogao proizvesti stvarno davanje, koje je radosno, iz srca, dobrovoljno, od vjere. Sve su te odlike nestale. Bogu nije potreban naš novac i ako ne želite biti radostan davatelj, Bog ne želi vaš novac. To je za vaše dobro, ne za Njegovo dobro. Umjesto da gunđate:

«O, Bože, opet još jedan prilog!»,

nemojte se mučiti davati. Takvo davanje nema vrijednost. To je od Zakona i pastori koji stavljaju Zakon na ljude su poput doktora Zakona.

«Slušajte, ljudi! Prema Bibliji od vas se očekuje da dajete desetinu. Imamo poteškoća sa našim troškovima. I želim vas upozoriti, ako ne budete davali desetinu, vjerojatno ćete slomiti nogu!»

«O, moj Bože, bolje da dam svoju desetinu!»

To uopće nije tako. Zakon samo pokazuje nesposobnost da proizvede istinsko davanje. Jednako kao što nije mogao proizvesti istinsku pravednost, ne može proizvesti istinske davatelje. Iako nismo ni na koji način vezani za Mojsijev zakon, načela ipak ostaju. Zakon sam po sebi, rečeno nam je u poslanicama Rimljanima i Galaćanima, nije zao. Rečeno nam je da je zakon svet i dobar, pa ipak, dobar i svet Zakon proizvodi smrt. Zbog čega to čini? Odgovor je, zbog slabosti našeg tijela. Zakon postaje prilika grijehu. Zakon pokazuje grešnost tijela (Rimljanima i Galaćanima), otkriva stvarnu narav našeg srca. Želim vam to dočarati. Zamislite da ste došli na satanak, a ja sam stavio uže oko prva tri reda stolica i veliki znak na kojem piše:

«ZABRANJENO VAM JE SJESTI U OVE REDOVE.» Potpis: Alan.

Jednom sam to učinio na sastanku. Ljudi su dolazili na sastanak i mogli ste osjetiti da misle: Tko on misli da jest? I hodali su okolo i većina je njih otišla sjesti iza. Jedan ili dva čovjeka su ušla i sjela baš tamo gdje nisu trebali sjesti. Trebao sam poučavati o Zakonu i o čemu se tu radi i htio sam im to dočarati. Tako su me zanimala reakcije ljudi. Tamo je bio jedan čovjek koji je sjedio u prednji red, on nikada ne sjedi naprijed, obično on voli sjediti otraga, ali onog trenutka kada sam stavi uže i napisao:

«ZABRANJENO VAM JE SJESTI U OVE REDOVE.»

Ljudi su rekli:

«Zašto ne bih? Nitko mi ne može reći da ne smijem!»

Zakon je otkrio grijeh u njihovim srcima. Dakle, Bog je dao Zakon da nam dokaže da postoji tjelesna neposlušnost koja ne može ispuniti Zakon. Ne možemo biti spašeni po Zakonu, nego samo milošću po vjeri. Zbog toga nijedna religija ne djeluje, bilo da je hinduizam, islam ili kršćanstvo ili koja god. Ona govori koje su dobre stvari koje morate činiti i koje loše stvari ne smijete činiti. Sve religije imaju slične ciljeve, ali nijedna nema moć da vas dovede do njih. Jer Zakon ne posjeduje moć, ima samo moć sa osudi, ali nema moć da spasi. Ali načela Mojsijevog zakona ipak izražavaju Božje srce. Nema ničeg pogrešnog u Zakonu, naše srce je to koje je pogrešno. Kada stupimo u novi savez, nemojte napraviti grešku misleći: «To je kraj Zakona.» Kraj je Zakona što se pravednosti tiče, Zakon vas ne može spasiti, Zakon vas ne može učiniti svetima, ali Zakon otkriva narav i srce Božje. Isus nikada nije učio da je kraj Zakona. Kraj je Zakona kao sredstva za spasenje, ali nije kraj Zakona. Otvorite 5. poglavlje Mateja. Pročitat ćemo nekoliko stihova. Od 17. do 20. stiha:

«Nemojte misliti da sam došao ukinuti Zakon i proroke! Ne dođoh da ih ukinem, već da ih ostvarim. Jer, zaista, kažem vam, dok opstoji nebo i zemlja, ni jedna jota, ni jedna kovčica slova iz Zakona sigurno neće nestati, a da se sve ne ostvari. Stoga, tko god prekrši i jednu od ovih i najmanjih zapovijedi i nauči druge da tako rade, bit će najmanji u kraljevstvu nebeskom; dok će onaj koji ih bude vršio i naučavao biti velik u kraljevstvu nebeskom.

Jer, velim vam, ne bude li vaša pravednost veća od pravednosti književnika i farizeja, sigurno nećete ući u kraljevstvo nebesko.»

Svaki izraz Mojsijevog zakona izražava dio Božjeg srca i uči nas načela, ali ne može dati moć. U novom savezu u kojem živimo vječnom Kristovom snagom, uvedeni smo u stil življenja koji je veći od Zakona. Dopustite da vam dam još jedan primjer. Zakon kaže: «Ne počinij preljuba.» To se odnosi na vanjski čin preljuba. Možete biti prljavi koliko god vam se sviđa iznutra, ali dok god fizički ne počinij preljub, pred Zakonom ste pravedni. Ali u Kristu to nije dovoljno. Ako sa požudom pogledate ženu, Isus kaže da ste već počinij preljub. U Kristu postoji moć koja može promijeniti našu nutrinu tako da čak ni iznutra ne grijeshimo. Sada smo iznad Zakona, Kristova milost je nadmašila Zakon. U Mojsijevom zakonu stoji: «Ne ubij.» Isus je rekao da ako ste iznutra ljuti na brata misleći: «Htio bih ubiti tog brata.», u opasnosti ste od vatre paklene, jer u Kristu postoji moć koja odnosi ljutnju iznutra. Evandjelje u svemu premašuje Zakon. Nemojte pogriješiti misleći da je to Stari zavjet, morate činiti bolje od ispunjavanja Zakona. Morate ići dalje od njega. Isus je rekao u 20. stihu:

Jer, velim vam, ne bude li vaša pravednost veća od pravednosti književnika i farizeja, sigurno nećete ući u kraljevstvo nebesko.

Jesu li farizeji zakonski davali desetinu? Jesu! Davali su desetinu, ali što se događalo u njihovim srcima? U Zakonu to nije bilo važno, ali u novom savezu je važno. Dakle, Bog traži velikodušnost srca koje želi dati više nego što su farizeji ikada htjeli dati pod Zakonom. Ako niste otišli dalje od farizeja, tada ne znate ništa o Božjem srcu. Stoga nas načela o davanju Staroga zavjeta uče načela koja su važeća u Novom zavjetu. Ona nas zakonski ne vežu, ali ako imamo istinsku pravenost Novoga zavjeta, naše srce će uvijek htjeti ići dalje od toga. Upravo stoga ima puno detalja o davanju pod Zakonom. U Pismu ne piše da to zakonski možemo ispuniti, već u Pismu piše da u duhu trebamo željeti učiniti više od onoga što Zakon zahtijeva.